

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A- 151/14

Priština,

18. maj 2016. godine

U postupku:

M. S. R.

Žalilac

Žalbeno Veće KAI Vrhovnog suda Kosova u sastavu Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija, Beshir Islami i Krassimir Mazgalov, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA 20152), od dana 21. avgusta 2013. godine, nakon zasedanja održanog dana 18. maja 2016. godine, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba M. S. R. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013, od dana 21. avgusta 2013. godine.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013, od dana 21. avgusta 2013. godine, u delu koji se odnosi na imovinski zahtev upisan u KAI pod brojem 20152.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 30. novembra 2006. godine, M. S. R. (u daljem tekstu: Žalilac), u svojstvu člana domaćinstva navodnog nosioca imovinskog prava, svog oca S. P. R., podneo je imovinski zahtev kojim je potraživao ponovni posed parcele br. 1808 u površini od 01.14.44 ha (u daljem tekstu: imovina u zahtevu), koja se nalazi u Vitimirici, Katastarska zona Peć, Opština Peć.
 2. Žalilac je u svom imovinskom zahtevu tvrdio da je posed nad imovinom izgubljen usled okolnosti koje su povezane ili koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu u 1998/1999, gde je naglasio da je datum gubitka poseda bio 14. jun 1999. godine.
 3. Kako bi podržao svoj imovinski zahtev, on je *inter alia* dostavio sledeće:
 - Rešenje o nasleđu O. br. 204/58 izdato dana 07. novembra 1958. godine od strane Okružnog suda u Peći, kojim je otac žalioca i navodni nosilac imovinskog prava S. R. proglašen zakonskim naslednikom P. R. sa 2/5 idealnog dela celokupne ostavštine, koja se sastoji od zemljišta u površini od 07.60.45 Ha Vitimirici.
 - Presuda C. br. 76/96 izdata od strane Opštinskog suda u Peći, dana 11. aprila 1996. godine, koja ustanovljava da je otac žalioca i navodni nosilac imovinskog prava vlasnik dela parcele br. 1808 u površini od 1.14.44 Ha u Vitimirici, šta tuženik PKB "Poljoprivreda" treba da prizna i ustupi imovinu žaliocu u posed, slobodno korišćenje i raspolaganje, koja takođe glasi da se tužilac treba upisati kao nosilac imovinskog prava u Kancelariji za katastar nepokretne imovine u Peći.
 - Izvod iz matične knjige rođenih br. 10/1934 koji potvrđuje da je S. R. sin M. i P.R.
- Izvršni sekretarijat KAI je pozitivno verifikovao sve gore navedena dokumenta.

4. KAI je *ex officio* pribavila Posedovni list br. 410/06.02.2007 koji listira P.SH.Inst.Biote.OBPB Fidanishta Bujqesore (Društveno preduzeće) kao vlasnika imovine u zahtevu. Površina parcele u posedovnom listu je br. 1808 je 31.74.33 Ha.
5. Obaveštenje imovinskog zahteva je obavljeno dana 24. Februara 2009. Godine i na osnovu obaveštenja je utvrđeno daje imovina komercijalna bez zgrada (zemljište/šuma) koja nije zauzeta.
6. Pošto nijedna stranka nije osporila validnost imovinskog zahteva u zakonskom roku od 30 dana, u smislu odredbi člana 10.2. Zakona br. 03/L-079, imovinski zahtev ostaje nesporan.
7. Dana 03. juna 2013. godine, kontaktiran je žalilac i izjavio je da je obavešten da dostavljena presuda C. br. 76/96 izdata od strane Opštinskog suda u Peći nije pravosnažna i da ne zna da li je okončan sudski postupak. On je takođe izjavio da njegova porodica nije bila u posedu imovine u zahtevu u 1999. godini jer je sudski postupak još uvek bio u toku i da gubitak imovine nije povezan sa oružanim sukobom iz 1998-1999, već se dogodio u dekadi između 1980-1990. godina, kada je imovina oduzeta njegovoj majci od strane PKB „Poljoprivreda”.
8. Dana 09. februara 2007. godine, Ministarstvo poljoprivrede je dostavilo pismo KAI kojim je obavestilo istu da je “Kosovski institut za poljoprivredu“ vlasnik imovine u zahtevu jer je isti ustanovljen puno godina pre početka oružanog sukoba.
9. Dana 21. avgusta 2013. godine, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je odlukom KPCC/D/A/212/2013, odbacila imovinski zahtev. U paragrafu 18. odluke, koji se odnosi na imovinski zahtev, naglašeno je da na osnovu brojne vrste verifikovanih dokumenata koje je dostavio podnosilac zahteva (Žalilac) ili koje je Izvršni sekretarijat *ex officio* pribavio, ili na osnovu izjava podnosioca zahteva (žalioca), isti nije dokaza da njegov imovinski zahtev uključuje okolnosti koje su direktno povezane ili koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998-1999. godini. Prema tome, imovinski zahtev ne spada u okviru nadležnosti Komisije te se stoga odbacuje.
10. Dana 28. februara 2014. godine, odluka je uručena žaliocu, te je isti uložio žalbu dana 27. marta 2014. godine.

Navodi žalioca:

11. Žalilac naglašava da se napadnuta odluka KIZK sastoji of fundamentalne greške ili bitne povrede zakona te je ista zasnovana na pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjeničnog stanja. Žalilac navodi da kao posledica oružanog sukoba koji se dogodio na

Kosovu od 27. februara 1998. do 20. juna 1999. godine, nije uspeo da ostvari svoje pravo i vrati imovinu u zahtevu. Žalilac takođe izjavljuje da su on i njegov otac Sava Rakočević živeli SAD u vreme kada je doneta presuda C. br. 76/96, te prema tome nisu bili u stanje da odmah vrate svoju imovinu.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe:

12. Žalba je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenom u članu 12.1. Zakona br. 03/L-079. Vrhovni sud je nadležan nad žalbama uložanim na odluke KIZK. Žalba je prihvatljiva.

Zasnovanost žalbe:

13. Pitanje koje se u ovom predmetu treba razmotriti je da li je KIZK bila nadležna da ispita imovinski zahtev M.S. R. podnet u KAI dana 30. novembra 2006. godine.
14. U smislu člana 3.1. Zakona br. 03/L-079, the KPCC Komisija je nadležna da reši imovinske zahteve koji uključuju **okolnosti koje su direktno povezane ili koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine.** Prema tome, žalilac ne samo što treba da dokaže svojinsko pravo nad imovinom već takođe treba da dokaže da ona ili on **trenutno nije u stanju da uživa to imovinsko pravo usled okolnosti koje su direktno povezane ili koji rezultiraju iz oružanog sukoba.** Trebaju se ispuniti oba uslova.
15. U konkretnom slučaju, posed nad imovinom je izgubljen u 1980-1990. godinama (sam žalilac je naglasio ovu činjenicu). Jasno je da se imovinski zahtev odnosi na spor koji je započeo pre 1998. godine, i koji nije povezan i ne rezultira iz oružanog sukoba koji se dogodio u 1998/1999. godine. Činjenica da su žalilac i njegov otac su živeli u SAD kada je doneta odluka br. 76/96, nije dovoljan dokaz da je jedan od njih ili da su oboje posedovali imovinu pre sukoba i da su izgubili istu usled okolnosti koje su povezane sa oružanim sukobom. Dokumenti u spisu predmeta kao i njegovi navodi takođe indiciraju da se gubitak imovine dogodio dugo pre sukoba..
16. KIZK je pravično odbacila imovinski zahtev na osnovima da ista nije nadležna da odluči povodom zasnovanosti imovinskog zahteva pošto žalilac nije dokazao da njegov

imovinski zahtev uključuje okolnosti koje su direktno povezane ili koje rezultiraju iz sukoba koji se dogodio u 1998-1999. godini.

17. Prema tome, u smislu člana 13.3 (c) Zakona. 03/L-079, žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje se odluka KIZK u delu koji se odnosi na imovinski zahtev koji je odlučen ovom presudom (KPA20152).

Pravni savet:

18. U smislu člana 13.6. Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i primenljiva te se ne može napasti putem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Sylejman Nuredini, predsedavajući sudija

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, arhivista EULEX-a